

Mijn Erasmus+ deelname

Toen ik eind december van vorig jaar van de directie de vraag kreeg of ik wilde audities doen om de Bornemse Academie te vertegenwoordigen in Osuna, Spanje, voor een project dat reeds een aantal jaren liep, was dat een no-brainer en aarzelde ik geen ogenblik. Sowieso was de eerste vraag die bij me opkwam evenwel : “Wat is ALCHEMIA voor iets?”

En studeren maar

ALCHEMIA bleek een Erasmus+ project te zijn tussen verschillende landen: Italië, Spanje, Letland, Finland en België. Een opzet met nadruk op de muzikale cultuur van Spanje. Daarvoor gekozen worden om België te mogen vertegenwoordigen als enige blazer betekende voor mij heel wat.

Via internet kwam de opdracht : ik moest op m'n eentje de 1ste altosax partituren instuderen van 4 grote orchestrale stukken :

- Margot, van Joaquín Turina (een opera);
- La Boda de Luis Alonso van Jerónimo Gimenez (een Zarzuela, dramatisch, lyrisch);
- El Baille de Luis Alonso van Jerónimo Gimenez (een klassiek stuk);
- La Giralda van Eduardo Lopéz Juarranz (een Paso Doble).

Na een anderhalve week zwoegen en sakkeren had ik ze alle 4 technisch en muzikaal voldoende onder de knie om daarna te gaan finetunen in de Academie. Elk stuk had zijn eigen karakter maar wat mij vooral is bijgebleven was het overweldigende karakter van elk dezer stukken. Vooral Margot sprak mij aan, daar kon ik me helemaal in inleven!

Onmiddellijk na de aankomst in Osuna begonnen de repetities; de veeleisende Spaanse dirigent liet er echt geen gras over groeien. We speelden ongeveer 5 à 6 uur per dag, met nadruk op uiterste perfectie. De grootste uitdaging voor mij was het uiterst snelle spel, vooral bij langere reeksen staccato was het zweten!!

Tijdens generale repetitie

Bij het uiteindelijke publieke optreden waren we met zo'n 80 muzikanten, blazers, en percussionisten.

Het resultaat klonk zoals ik het reeds de hele tijd had ervaren : machtig, breed, overweldigend,

Ik heb heel veel kunnen opsteken , niet alleen van de dirigent, maar ook van mijn medemuzikanten mensen van verschillende nationaliteiten, zowel oud als jong, mensen met één gemeenschappelijke interesse : samenspelen en de uitdaging er het beste van te maken daar in Osuna.

De voornaamste lessen die ik uit gans deze ervaring getrokken heb, zijn : "Muziek is een taal die je gebruikt om de emoties die ze bij jou oproept uit te drukken". En vooral : "Talent volstaat niet, je moet het ontwikkelen en perfectioneren door 100% inzet, oefenen, oefenen, oefenen, oefenen, ..."

Yaël Fatoïchan-De Meester